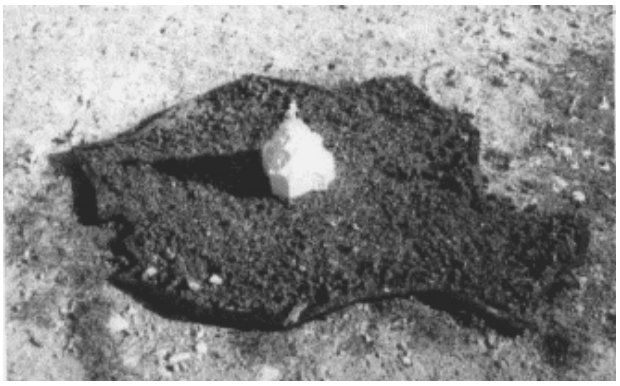
Fundația Sfânta Virginia – Cetatea Sfântă Noul Ierusalim

www.noulierusalim.ro www.noulierusalim.info www.noul-ierusalim.ro

iunie - iulie 2023

Cuvântul lui Dumnezeu

O, a venit această carte pe pământ pentru că este scris în cartea Mea cu poporul că va veni această carte și va vorbi pentru Verginica și pentru durerile ei din vremea Mea cu ea de la cei ce au vândut taina Mea cu ea și din partea necredincioșilor care luau de la vânzători și duceau la divanul de judecată pe Domnul, crezând ei că duc pe Verginica, pe păstori sau pe frați, dar această lucrare înseamnă Dumnezeu, nu om înseamnă, nu trup, ci înseamnă cuvântul lui Dumnezeu purtat de om, nu cuvântul omului, nu al trâmbiței Mele, o, dar de fiecare dată în vremi a fost pusă în lucru minciuna cea împotriva lui Dumnezeu și a coborârii Mele între oameni cu lucrările cerești, o, și nu-i place aceasta lui satana. *pagina 14*

În acest număr:

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica întâia după Rusalii, a Tuturor Sfinților

Etotul în așteptare pentru pornirea sărbătorii din ziua aceasta în grădina cuvântului Meu. Porțile stau ridicate de o săptămână de când am intrat cu sfinții în grădină, dar și cu cei adormiți de la începutul lumii și până azi, mulțime câtă frunză și iarbă, o, fiilor din grădină, iar Eu, Domnul, Eu și trâmbița Mea Verginica suntem așteptați cu graiul peste cei adunați de sărbătoare aici, o, că e mare, mare această zi de serbare, mare cât numai cei din cer știu aceasta, și iată, sunăm de binecuvântare și de începere a sărbătorii, și binecuvântată este această zi de sărbătoare de Duh Sfânt în grădină, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, și binecuvântate să fie inimile adunate de serbare!

Pace vouă laolaltă toți!

Pace vouă, celor din cer cu cei de pe pământ de aici!

Pace vouă, celor de aici de pe pământ, alături de cei din cer acum cu sărbătoare sfântă în grădină!

I-aș spune și mulțimii de duhuri ale satanei, i-aș spune pace, dar pacea nu este partea lor, și iată, sunt în mare zbucium satana cu slujitorii

lui cu trup și fără trup, iar vaietele lor îngrozesc locuința iadului clătinând-o din toate încheieturile acum, în vreme ce Eu, Domnul, cu suitele cerești sărbătorim acum aici o sută de ani de taină cerească pe pământul român, ziua de naștere între oameni a trâmbiței cuvântului Meu, ivirea lui Verginica între pământeni, și din care Eu, Domnul, Mi-am zidit grăire și strigare peste pământ din anul 1955, după ce am pregătit-o să-Mi fie ea cale de întoarcere de la Tatăl la oameni după două mii de ani, după suirea Mea lângă Tatăl.

Viața Mea pe pământ cu Verginica a fost tot timpul prigonită, tot timpul căutată cu de-amănuntul și plină de vrăjmași fel de fel, de care nu s-a știut până azi, căci au fost aceștia ascunși cu lucrarea lor și strânsă ea pic cu pic și pusă la păstrat, pusă la întuneric să nu se cunoască ea și mersul Meu anevoios prin vreme cu luptă ca să merg, o, și v-am ridicat pe voi cei de azi servi ai Mei și v-am trimis să aduceți la Mine toată strânsura de pe urma mersului Meu cu Verginica și cu multul Meu cuvânt prin ea, iar voi v-ați supus și ați adus la Mine scrisă pic cu pic această mărturie, și din ea ați cules apoi și ați zidit o carte, cartea Mea cu trâmbița Mea și cu vremea trâmbițării Mele prin ea, și iată, se ivește pe pământul român această carte de mărturie: Verginica, trâmbița de la Pucioasa.

Sunt aici și stau cu voi în cuvânt toată lungimea zilei de serbare, fiilor, și vom lucra binecuvântarea crucii coloană de cruci de sub cortul alb, lucrată aici de voi pentru mărturia acestei sărbători ca semn de aducere-aminte a acestei zile mărețe în cer și pe pământ deodată, dorul Meu știut numai de Duhul Meu și al Tatălui Meu, și pe Care L-am așezat acum împlinit aici lângă serbările Mele cu voi în grădină, și iată, fiilor, începem serbarea și ridicăm la Tatăl odată cu slujirea rugăciunii acestei sărbători, ridicăm cu toții, voi și Noi, rugăciune la Tatăl pentru cei care au lovit calea Mea cu Verginica și cu poporul ei de pe pământ, o, că sunt nemângâiați aceștia acum, fiilor, dar ziua aceasta dăruiește milă multă pentru ei, și iată-Mă grăind pentru ei:

O, apropiați-vă de glasul Meu cel pentru voi, cei trecuți cu trupul și care ați dușmănit și ați lovit și ați vândut pe poporul cuvântului Meu, pe trâmbița Mea prin care Îmi hrăneam poporul! Eu, Domnul, poruncesc îngerilor Mei slujitori ai acestui praznic de mărturie al cărții Mele cu Verginica, poruncesc să vă apropie aici, la gura izvorului Meu de cuvânt, aici, în cetatea cuvântului Meu de pe meleagul neamului român.

Vă dăm mângâiere vouă. În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh acești copii slujitori Mie pentru voi, pentru toți cei de pe pământ trecuți și netrecuți cu trupul, aceștia sunt aleși pentru rugăciune de dezlegare a păcatelor făcute asupra venirii Mele cuvânt pe pământ prin trâmbița Mea Verginica, și apoi prin poporul ei urmaș pe mai departe, căci pe cei din urmă nu i-am mai lăsat spre prigonire, că am nevoie de ei pentru voi și pentru cei care încă lovesc și vor mai lovi în venirea Mea și în cei care Mă poartă să vin.

Iată, se ridică acum aici cerere de iertare de la Tatăl a celor de acum două mii de ani care M-au alungat de pe pământ, și a celor de azi care iarăși M-au prigonit ca și cei de atunci, căci Eu am fost și sunt acest cuvânt de dor cu care Mă las peste pământ prin purtătorii Mei, prin cei mai mici ucenici ai lui Verginica.

Vă dăruim acum cămășuțe albe de in ca și ale sfinților Mei, ca și cămășuța Mea, ca să puteți sta înaintea jertfelnicului Meu de foc de aici, din cetatea Mea de cuvânt, unde Îmi am scaunul de judecată, căci judecata aceasta pentru voi acum se sfârșește cu iertarea, cu împăcarea cu Tatăl, cu mângâierea cea pentru voi, căci Eu sunt Mângâietor ca și atunci pe cruce când privirea Mea a mângâiat pe cei de sub cruce, dar mai ales pe cel ce M-a dat spre jertfă, căci el apoi a mărturisit învierea Mea peste pământ. Voi ați împlinit și voi în vremea de pe urmă Scriptura prigonirii lui Hristos și a disprețului pe care Mi l-ați dăruit, ca apoi Eu să vin cuvânt și să vă fiu Mântuitor vouă și celor care M-au împuns în toate vremile lucrărilor Mele cu omul, și acum sunteți dezlegați de tot ce ați greșit lui Dumnezeu și mersului Meu cu trâmbița Mea, iar ea e plină de iubire pentru voi și vă cuprinde acum pe voi ca fii ai lui Dumnezeu. Amin.

Și acum, fiilor slujitori în grădină înaintea Mea, ridicați la Tatăl rugăciune de iertare pentru ei, și apoi binecuvântăm crucea coloană de cruci, o, și petrecem apoi cu serbare dulce toată vremea sărbătorii, iar Eu stau cu voi în cuvânt toată lungimea zilei. Și va fi acum așezarea la masă și apoi ridicarea cărții spre Tatăl pentru binecuvântare și împărțirea ei la frați, și iarăși cuvântul Meu stă cu voi și se așează în cartea sa pentru mărturie cu tot ce este de lucrat și de binecuvântat în această zi.

*

Ne așezăm iarăși înaintea Tatălui și ridicăm inimile și privirea pentru binecuvântarea cărții, o, fiilor, ca să ne-o dea Tatăl s-o împărțim apoi. Ați trudit fără odihnă pentru aducerea la Domnul a istoriei cuvântului Meu cu Verginica. Nu s-au putut scrie în mijlocul poporului Meu toate cuvintele rostite de Mine prin trâmbița Mea, că nu avea mereu cine să scrie și să culeagă atunci când Eu coboram cuvânt, dar când cuvântul Meu curgea prin Verginica în fața celor ce o chinuiau pe ea prin ospicii și locuri ale întunericului stăpânitorilor care trăgeau de ea să audă ce cuvinte grăia, o, aceia au avut parte de mult cuvânt, și apoi ei aveau slugile lor care duceau la ei de la Mine ca să se strângă totul la divan, iar aceia strângeau și tot strângeau și sunt zeci de mii de pagini scrise și toate mărturisesc cum pas cu pas lucrarea cuvântului Meu era strânsă, era vândută, era dusă la divan cu toate cele câte se petreceau între Mine și popor, între frate și frate, o, și puțini din cei cercetați sub amenințări înfricoșătoare, puțini și-au ținut cumpătul de n-au dat vânzării pe Domnul și pe frați, căci frica creștea și tot creștea în toți creștinii odată cu cruzimea cu care slujitorii legii suflau cu asprime peste cei vânduți pe nimic de către frații vânzători.

Cartea aceasta iese acum și face lumină și face milă și iertare prin rugăciunea cea către Tatăl pentru cei ce au greșit din răutate sau din slăbiciune sau din teamă. Să nu se întristeze nimeni în cer, și pe pământul creștinilor poporului cuvântului Meu dacă un urmaș va găsi în carte părinți sau frați care au dat pe purtătorii de har la judecată, la vânzare și la închisoare, căci vremea a fost mult prea grea, iar statornicia era slabă în toți.

Acum ridicăm privirea spre Tatăl și cerem binecuvântarea cărții și împărțirea ei și-I spunem Tatălui: Tată, iartă-le tuturor celor care au fost slabi și mici cu sufletul și dă-le lor împăcarea cu Tine, iar urmașilor lor dă-le ridicare spre sfințenie și pentru cei care au greșit în vremea mersului cuvântului.

O, Tată, ridică-Te și binecuvintează această carte de mărturie și dă-ne-o nouă ca s-o putem împărți, dar trimite înaintea ei duhul înțelepciunii și al credinței sfinte spre cei ce o vor deschide și o vor cunoaște pe ea.

Și acum, binecuvintează, Tată!

*

Fiilor, fiilor, masă de nuntă este masa Mea cu voi și trebuie să stea la ea cei cu haină

de nuntă. Cum cu haină de nuntă? Iată, prin ascultare, fiilor. Trebuie să asculte creștinul cuvântul Meu de pregătirea cea pentru un popor care, iată, mereu Mă întâmpină când vin cu masă de cuvânt.

Acum, celor ce văd în cuvântul Meu taina hainei de nuntă le spunem că această haină este pentru un popor care stă înaintea Mea ca să-Mi primească și să-Mi împartă cuvântul, iar pregătirea aceasta nu și-au ales-o deplin cei ce doresc și ei pe lângă voi când și când, dar sunt opriți la câte o vamă sau două, că iată, nu dau să împlinească toți toată pregătirea cerută pentru această masă, fiilor. O, n-a fost să nu Mă doară tot timpul că n-a voit poporul care M-a cunoscut în acest cuvânt și n-a voit să poată pe de-a întregul să se dăruiască Domnului și să fi avut acum popor mult, că iată, când creștinul bate la poartă să vină la masa Mea de aici cu voi, o, el nu se pregătește și nu este pregătit și nu-și dă seama ce-Mi cere când bate ca să vină la această masă de cuvânt așezată între Mine și voi, iar Eu Îmi întârzii împlinirile care bat la ușă și ele și dau să intre, și iată, aș face o rugăciune către toți cei care cunosc taina și locul acestui cuvânt izvorât din cer și i-aș ruga pe ei să caute să pătrundă bine taina hăinuței de nuntă pentru această masă, o, că nu e de glumă cu statul aproape de Domnul, de tronul cuvântului Său de aici.

O, nu pot, creștine, fără tine pentru tine dacă tu nu poți pentru Mine. Îmi stă diavolul împotrivă dinăuntrul omului, că dacă ar fi din afara omului aș putea Eu pentru cel ce vrea cu Mine, dar când omul nu Mă lasă dinăntrul lui să pot pentru el, căci el are voia sa, atunci nu Eu sunt stăpânul omului, și potrivnicul Meu este, diavolul este, cel care l-a luat pe om în voile sale, și iată, stau creștinii la câte o vamă sau două și nu pot spre sfințenie din pricina dragostei de păcat și de neascultare prin păcat, iar păcatul înseamnă neascultare de Dumnezeu.

Voi, fiilor din cetatea cuvântului Meu, aveți durere pentru cei ce nu pot fi împlinitori pentru această masă a cuvântului Meu. Îndurerat sunt și Eu, iar timpul de afară îl apasă pe creștin, căci creștinii sunt în lume, fiilor, și-i doboară din afară și dinăuntrul lor duhul lumii, o, și nu pot să-Mi măresc poporul, nu pot, fiilor, că a venit păgânia pe pământ peste oameni, a venit și în țara Mea de azi, în țara Mea română și s-au stricat toți, bărbați, femei, copii, toți s-au stricat la purtare, la port, la hrana de mâncat, la obiceiuri, la credință, fiilor. O, frumos și drag Mi-a mai fost portul poporului Israel de demult, și și-a stricat poporul acest port plăcut Domnului, o, și toți oamenii se pierd din pricina îngâmfării și nu se mai ascund cu greșelile lor, și iată, vămi pentru cei plecați din trup, vămi și iar vămi la care rămân și cei cu trupul de pe pământ, iar pregătire sfântă, o, cui să i-o mai pot face ca să-Mi pot forma o turmă dulce și frumoasă după vorbă, după port, după dragostea cea sfântă pentru Dumnezeu?

Vă am pe voi, doar pe voi vă mai am, fiilor, și vă păstrez aici ai Mei, și ar da creștinii să se dorească pe lângă voi când și când, dar așa nepregătiți pentru Domnul cum stau ei, o, și nu se poate, nu se poate viață cu slujire la doi domni, dar mai este cineva să creadă acest adevăr?

Mă bucur acum de la voi cu cei din cer, Ne bucurăm de la sărbătoarea aceasta mare și scumpă, o, fiilor. Sunt aici sosiți la voi să vadă lucrul Meu cu voi, sunt câțiva veniți întâia oară, și poate și pentru ultima oară, de vreme ce nu pot sau nu vor să pătrundă îndeajuns taina acestui loc și lucrarea credinței pe care trebuie s-o dovedească cu fapta cei care vor să facă parte din turma Mea pusă deoparte pentru slava Mea, pentru salvarea multora, o, fiilor.

Eu le doresc celor ce cunosc proaspăt acum lucrul Meu cu voi, le doresc o inimă plină de iubire sfântă, și cu care să biruiască orice vrăjmaș dintre ei și Mine, o, că nu este vreme mai frumoasă și mai dulce ca și vremea creștinului cel împlinitor pentru popor pus deoparte pentru slava Mea, dar vremea de afară e atât de amestecată și îi ține robi în ea pe cei ce cred taina lucrării Mele cu voi, și robia îi dovedește pe ei părtași ai întunericului acestui veac trecător, din care cu greu poate ieși cel ce ar da să iasă din întuneric la lumină.

Eu, Domnul, Mă bucur cu voi și de la voi cu zile de nuntă cerească, o, fiilor, că numai pe voi vă mai am cu adevărat. Cântec, joc și voie

bună, așa e la nuntă și așa petrecem acum aici cu voi, și vă privim cu nesaț, fiilor.

Pe creștinii care știu lucrarea cuvântului Meu, și nu au avut așezare în ea după ascultarea cea de sus, îi las la voia lor, îi las să aleagă sau nu pe Dumnezeu ca viață a lor, căci au cuvântul călăuzitor, dar le mai trebuie temerea de Dumnezeu, și mai presus de toate dragostea, o, fiilor, căci dragostea vindecă omul de păcat, numai ea, o, numai ea. Să poți întru totul cu voia lui Dumnezeu, aceasta este o minune mare și mărturisitoare, fiilor. Vremea însă îi încântă cu ale ei pe creștini și mulți s-au dat vremii și Îmi fac lacrimi uitându-Mă la ei cât și-au împrumutat de mult și de multe din ale vremii de azi, căci dacă înainte vreme spuneam: *«Creștine, nu purta ceas la mână, ca să semeni cu lumea și să nu te cunoască Dumnezeu între cei din lume»*, o, acum mai pot să spun așa ceva pentru neasemănarea cu lumea a celui ce știe din cuvântul Meu cu care stau tot timpul pe pământ între creștini și între oameni ca să-Mi fac fii și să-i dau Tatălui crescuți frumos prin cuvântul Meu de Păstor?

Te-au dus, creștine, te-au dus pe tine din fața asemănării tale cu Dumnezeu și cu strămoșii, te-au dus asemănările tale cu lumea, iar dorul Meu de tine te dovedește departe de Dumnezeu. Eu așa strig: Întoarce-te la dragostea dintâi, la ziua când ai cunoscut cuvântul Meu și te-ai zidit prin el și ai venit să fii al Meu apoi, dar iată, acum scazi și tot scazi prin obiceiuri străine de slava Domnului cu tine, creștine, copilul Meu cel de demult al Meu.

O, Mi-e dor, și rămân cu dor, și vremea Mă rănește. Acum însă Mă bucur cu bucuria zilei de azi în sărbătoare aici, în grădină, și stau de vorbă cu Verginica Mea acum, cu trâmbița Mea, și-i spun ei:

Iată, Verginico, zi de slavă a lucrării Mele cu tine. Ia trâmbița și dă glas peste poporul adunat!

—— *Pentru Tine și pentru mine, Doamne, este astăzi sărbătoarea cea de o sută de ani a ființei mele între pământ și cer, între cer și pământ, o, Doamne. Bucuria mea de azi este cuvântul Tău de azi la masă cu frații, cu poporul din cetate și cu cei care acum stau la masa Ta de nuntă cu cei ce slujesc de la Tine și pentru Tine acum aici. Cartea mea cu Tine, cartea Ta cu mine e povestea cântecului Tău de dor peste un popor ascultător sau neascultător de glasul cuvântului Tău din vremea aceasta pe pământ.*

Îi rog cu aplecare pe fiii cei purtători de har, îi rog să deslușească ei la poporul adunat la masă povestea cărții mele cu Tine, o, că e mult cuvânt pus pe masă în ziua aceasta, iar Noi să Ne gândim la cei ce Ne poartă ca să cuvântăm, căci sunt neputincioși, dragii de ei, o, Doamne, și nu știe nimeni cât știm Noi aceasta. De aceea în zilele ce vin Noi mai putem grăi poporului adunat acum, și care caută pe fereastră după cuvântul gurii Tale, dar acum serbarea are încărcătură de har, iar eu voi sta în sfat cu poporul de peste tot și-i voi trimite carte în zilele ce vin și nu vom sta, o, Doamne, căci lucrul este mult. Dar acum, cu mare binecuvântare să împărțim cartea și să-i facem cale să meargă și să lucreze ea, și să Ne aplecăm acum cu duioșie și cu mângâiere acestor copii slujitori, care au așezat în ziua aceasta pe pământ cartea mea cu Tine, cartea Ta cu mine, o, Doamne, și lucrul ei peste mulțimi. Amin.

—— Fiilor, fiilor, în petrecere cerească să fim și să rămânem și să lăsăm să meargă această petrecere în ziua aceasta, iar pe cei de sub sarcină să-i slobozim și să zicem peste această zi de întâlnire sfântă:

Pace vouă, celor adunați la masa de nuntă a lui Hristos cu poporul cuvântului Său!

Și acum, pace și vouă, celor din cetatea cuvântului Meu și celor apropiați vouă pentru lucrul vostru cu Mine, pace, fiilor, și ușurare de sub sarcini acum, că ați sfârșit cu bine lucrările începute pentru această măreață și sfântă sărbătoare, iar crucea colinei din deal are pregătită o zi de sfințire a ei și vom așeza peste ea grăire aparte după cum Eu, Domnul, voi orândui la voi și cu voi!

Hai, bucurați-vă acum, hai, Eu sunt aici cu voi, cu toți din cer! Bucurați-vă și vă veseliți, fiilor, cântați și jucați și vă veseliți, că așa e la nuntă. Fericite să tresalte inimile celor adunați pe lângă voi în ziua aceasta!

Mă scriu cu numele Meu peste cartea cuvântului Meu de azi cu voi, iar peste ziua de serbare iarăși Îmi pun numele, și sfârșesc acum glăsuirea Mea, o, fiilor.

Eu sunt Iisus Hristos, Cuvântul Tatălui Savaot.

Amin, amin, amin.

29 mai/11 iunie 2023

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a treia după Rusalii

Așez putere sfântă între voi și Mine și în voi ca să intru cuvânt în cetate, fiilor din porți.

Pace peste cetatea cuvântului Meu și pace peste voi, fiilor din cetate!

A fost așezată în grădină aici sărbătoarea cea mare a trâmbiței Mele Verginica și de atunci aștept să găsesc vlagă pentru Mine să pot să-Mi las cuvântul cel de după sărbătoare, fiilor.

O, e venirea Mea cea de după două mii de ani masa aceasta de cuvânt. Nu e oricum masă petrecerea Mea cu voi în grădină și cu cei ce caută această masă ca să stea cu Mine și cu voi la masă aici, în loc pregătit. E masă aparte ca și acum două mii de ani când am stat la masă cu cei doisprezece ucenici și le-am dat lor hrană nouă, miel din cer, Dumnezeu Mieluț jertfit pentru ei și pentru cei ce sunt ca El la masă aparte.

A fost o lungă vreme de har, și am închis apoi porțile harului pentru cei care nu s-au ostenit și nu și-au cusut hăinuță de nuntă, de masă de nuntă, de parcă nu li s-a spus lor atâta vreme, fiilor. Voiesc să unesc sfârșitul cu începutul și de aceea vin cuvânt pe pământ, căci la început i-am spus omului ce să mănânce și cum să asculte, dar omul s-a abătut de la cuvântul Meu cel pentru el și s-a dat spre păcat și spre carne și M-a durut pentru Mine și pentru el, și am venit acum două mii de ani ca să opresc mâncatul de carne odată cu oprirea mâncatului mielului pascal, căci M-am dat Eu Miel de jertfă ca să Mă dau omului de hrană și să se hrănească cu Dumnezeu omul, nu cu carne, nu să taie vietăți să le mănânce și să mănânce de la vietăți, o, nu, și n-a fost de la Dumnezeu să mănânce omul carne de la vietăți, dar iată ce face omul ieșit din rai, că numai neascultare de Dumnezeu face, numai ca el face, și nu ca Dumnezeu, și de aceea am venit să-Mi culeg și să-Mi pregătesc un popor pe voia Mea la sfârșit de timp și să așez legea raiului peste viața lui, și vreau să unesc sfârșitul cu începutul, iar cei ce Mă află la voi cuvânt, dar nu pot ca Dumnezeu, aceia au voia lor, dar și Eu am dreptul să-Mi pun deoparte pe cei ce ascultă pentru viață de rai pe pământ, și am scris cu voi o sută de ani de când Mi-am început pregătirea Mea pentru așezarea omului nou înaintea Mea pic cu pic, nu dintr-o dată, că nu se poate cu una cu două să-l faci viu pe om după câte face el pe pământ fără voia Mea cu faptele lui, și iată, lucrez și tot lucrez și cuvintez și împart și vestesc voia Mea peste oameni, că vine ziua Mea cea mare când Mă vor vedea și cei care M-au împuns, o, și dau să-l iau pe om în lucrul Meu și Mă împart cu duhul mângâierii ca să Mă primească omul potrivnic voii lui Dumnezeu cu viața lui trăită, iar azi lucrăm cuvânt, fiilor, și îl punem pe cale ca să grăiască el, o, că n-are cine să le spună la oameni să se întoarcă spre viață de rai pe pământ, n-are cine să-i mai cheme spre viață cerească, spre ziua când Domnul l-a zidit pe om și l-a dorit al Său să fie omul.

M-am așezat așa de frumos cu cetele cerești și îngerești în grădină în ziua cea mare a trâmbiței Mele Verginica, și tot așa de frumos s-au așezat și cei care au plecat de pe pământ și au fost chemați la pomenirea lor în grădină, toți cei de la Adam și până azi. Când creștinii veneau la masa Mea de cuvânt aici, o, nu tot așa stăteau de frumos, se purtau de colo-colo necuviincioși, nesfioși, și dădeam să-i povățuiesc cum să se poarte când vin în cetatea Mea, nu cu obiceiurile lor, nu cu lumea în buzunar, nu cu gânduri aparte, nu cu ascunderi.

Să înțeleagă tot creștinul de ce a trebuit să Mă ascund de ochii ucenicilor Mei și dinaintea oamenilor acum două mii de ani și să intru în cele nevăzute ale facerii lui Dumnezeu. Spun aceasta că Mă uit cum se poartă cu voi cei ce vă au din partea Mea între Mine și ei, căci cum se poartă cu voi, aceasta se pune ca purtare a lor între ei și Mine, iar Eu stau acoperit și lucrez în

ascuns ca să nu-i fie cuiva greu cu privirea Mea peste tot în toată vremea, ca să nu facă cu Mine cum fac creștinii cu voi prin purtare, prin cuvinte, prin felul cum își arată lipsa iubirii de Dumnezeu pe care nu și-o pot ascunde, căci dragostea pentru Dumnezeu nu este cum cred ei că ar fi ea, o, și e altfel, dar cei ce vin la izvor nu dau să știe și să învețe aceasta pentru viața lor cu Dumnezeu pe pământ.

Fiilor, fiilor, mare minune este să știe omul iubirea! Trebuie vorbit despre iubire ca să știe cei ce caută izvorul Meu de la voi, să știe ei lucrarea iubirii, fiilor. Cei ce au iubirea au duhul mângâierii. Cei ce nu mângâie nu au duhul mângâierii peste ei, și pe care Eu l-am trimis de la Mine peste cei ce iau din cer ființa lui, mângâierea lui, împărțind din ea în jur ca să se vadă cei ce au în ei pe Mângâietorul, iar dacă nu-L au nu au ce să împartă așa cum Se împarte El când sălășluiește în om.

Cântarea, fiilor, am spus mereu de cântare că ea aduce mângâiere mare, putere multă pentru suflet, și chiar sănătate aduce, căci poartă în ea duhul mângâierii. I-am povățuit pe creștini să ducă viață binecuvântată, viață cu ascultare, căci ascultarea mângâie pe Dumnezeu și pe semeni, o, fiilor. I-am povățuit pe cei ce iau de la izvor cuvântul Meu și le-am spus să-L slăvească pe Dumnezeu prin cântare, prin grăire, prin rugăciune cu dor spre Dumnezeu în ea, prin ascultare, fiilor. Iată, pentru neascultare nu trebuie binecuvântare și de aceea nu e binecuvântat omul. Pentru ascultare însă trebuie binecuvântare, iar ascultarea mângâie în jur.

Duhul de copil este cu cei ce ascultă și sunt binecuvântați cei ce ascultă cu binecuvântrare pentru ascultare. De aceea am spus mereu și am îndemnat mereu pe creștin pentru viață binecuvântată dacă este creștin, dar până nu înțelege iubirea și lucrarea ei nu poate omul cu viață binecuvântată peste viața lui, o, și Eu, Domnul, Îmi întârzii lucrările pentru cei întârziați pe cale, și până când, oare?

Am stat așezat cu încă o zi de har pentru cei ce au dorit să fie aici cu prilejul împărțirii cărții trâmbiței Mele Verginica, o, fiilor, căci cei veniți la masa de serbare cea de o sută de ani a trâmbiței Mele nu au fost numai dintre cei pregătiți, și au fost și dintre cei care au dorit să fie aici în ziua aceea vestită de Mine că vine. Dar de acum încolo nu poți să mai fii altfel pentru statul cu Mine la masă aici în grădină cu sfinții Mei, că e masă cerească, nu e pământească, nu e pentru amestecătură cum stă creștinul amestecat cu duhul lumii, ci e alegere pentru cer aici. Aici nu veghează numai străjerii cei așezați, ci Eu, Domnul, stau de veghe, și voi lucra cu semne ca să se cunoască cei neîmplinitori și ascunși cu neîmplinirile Mele peste ei. O, păi dacă faci ca Adam și alegi mâncarea și plăcerea de păcat, nu te judecă nimeni, fă ce vrei ca și Adam, dar nu Mă forța pe Mine, că iată, și Eu trebuie să fac ce vreau să fac, nu numai tu, omule pe jumătate creștin și pe jumătate lume, că Eu n-am nimic în lumea aceasta și nici ea în Mine și am dreptul să-Mi pun deoparte ce este al Meu din iubire, iar ce nu este al Meu este liber să aleagă cum vrea, așa cum au făcut cei care au auzit de la Domnul și au venit și au stat și s-au dus apoi în lumea cea amestecată și așa stau dacă M-au părăsit.

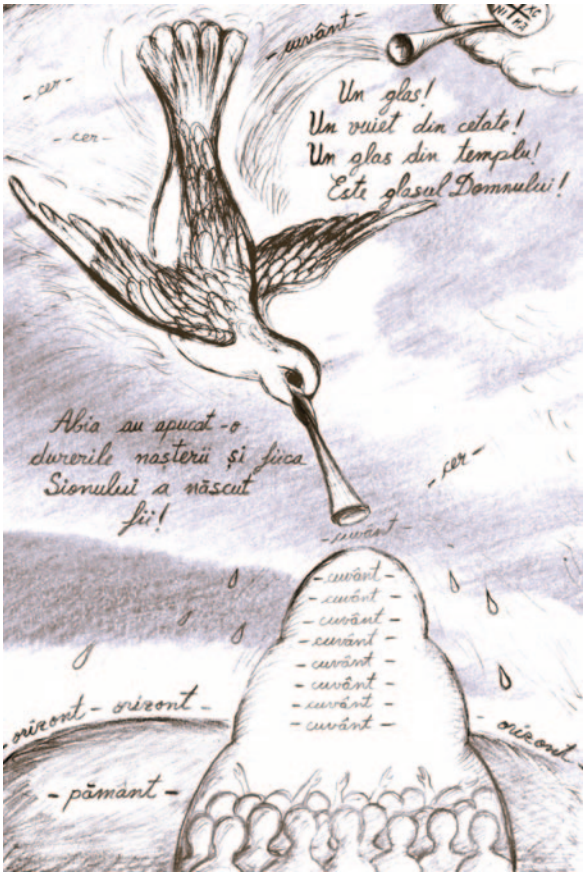
Iată, Verginica Mea, pregătim cuvânt pentru înțelepțire peste cei ce vor cu dinadinsul să fie de partea Noastră, de partea iubirii de Dumnezeu și de voia lui Dumnezeu cu ei, și hai să lucrăm, scumpa Mea, trâmbița Mea de odinioară și de acum, că mulți așteaptă de la Noi, iar cei din cetate sunt pe pământ și pot fi priviți cu vină pentru păstrarea sfințeniei mesei de nuntă când Eu cobor masă de cuvânt între ucenici în grădină.

— *Pentru ei, Doamne, dau să le amintesc multul Tău cuvânt de pregătire din vremea mea cu Tine și cu poporul, iar acum trebuie să-i păzim de loviturи și de învinuire pe cei din cetatea cuvântului ceresc, căci ei sunt cei învinuiți de multe minți, și de aceea nu dau ei să mai împartă de la Tine când pui Tu din cer în ei să dea poporului, și iată câte lecții le dai să le pună ei peste popor în toată clipa și iată cât rău fac cei care îi slăbesc pe ei ca să stea ei nelucrători din partea Ta!*

O, nu se poate nimeni acoperi cu vina lor pentru cei vinovați față de Tine și de împli-

nirile pe care le aștepți Tu de la cei ce vor să facă parte din poporul cuvântului Tău, și doar îi slăbesc pe ei pentru vina lor, a celor neîmplinitori, care sunt veniți din lume și nu s-au dat la format pentru făptura lor cea nouă, iar cu cea veche stau și acum înaintea Ta și a celor ce lucrează de la Tine peste ei și le frânează lor lucrul Tău cu poporul.

O, Doamne, o, Doamne, ca să nu vorbească omul de la el însuși, ci numai de la Tine, așa cum faci Tu luând de la Tatăl vorbirea, aceasta înțelege greu omul creștin, iar eu acum dau să le dăruiesc sfat bun, și iată, le spun lor:

Fiilor, fiilor, fiți duhovnicești în vorbire, și apoi în lucrare și în armonia dintre voi și stați cu cârmă peste voi, o, fiilor. Fiți sfioși când grăiți unii cu alții. Nu vorbiți de la voi înșivă când vorbiți frățește, că fără sfiala cea sfântă în lucrul purtării dintre frați sunteți urâți, fiilor, nu aveți măreție sfântă, iar voi trebuie să aveți măreția cea pentru poporul cuvântului lui Dumnezeu, nu uitați aceasta. O, nu uitați învățătura cuvântului. Nu fiți pământești. Nu uitați ce vă spun și cum vă cer să fiți, căci cei din cer trebuie să vadă la voi mângâiere pentru ei când vă privesc pe voi, că toată suflarea cerească este cu privirea spre voi.

Voi, fii și fiice care voiți cu dinadinsul să fiți ai poporului cel de la sfârșit de timp, iată ce vă îndemn: Citiți cuvântul cu care vine Domnul la voi, citiți-l mai mult, mai mereu, mai mult decât orice altă citire despre Dumnezeu, că stă Dumnezeu în cuvânt de vorbă cu voi, iar dacă nu-l citiți cu dor și drag, îl uitați și greșiți apoi față de cuvântul lui Dumnezeu așa cum a greșit Adam și a pierdut raiul, căci el a uitat ce l-a învățat Dumnezeu să păzească în rai. Citiți de la Domnul ce vă aduce El, citiți mereu, și veți vedea cât ați greșit și veți vedea când greșiți ceea ce v-a spus mai dinainte să împliniți, iar voi necitind cuvântul, îl călcați, fiilor, nu-l primiți și nu-l împliniți când vine. O, dacă omul a uitat ce i-a spus Dumnezeu la început să mănânce, iată, a mâncat carne apoi, a mâncat șapte veacuri carne, o, și nu trebuia să mănânce decât ceea ce i-a spus Domnul să aibă de hrană.

Iată zilele alegerii la dreapta și la stânga după mulți ani de așteptare din partea Domnului, iar cei care au auzit și au știut de Dumnezeul acestui cuvânt, și nu s-au așezat pe cale după rânduiala cea pentru venirea Sa acum, la sfârșit de timp, aceia mai bine nu s-ar fi născut, și de multe ori a spus Domnul aceasta, nu acum spune mai întâi, dar aminte cu frică nu s-a luat, și de aceea mulți au căzut de lângă Domnul spre lume și spre trup.

Iar voi, fiilor din porți, care purtați pe Domnul cuvânt către popor și peste pământ, voi nu trebuie să fiți judecați că vin aici cei ce nu împlinesc. De aceea le grăiește Domnul celor ce sunt opriți la vămi, la neîmplinirile cuvântului ceresc, căci sunteți judecați când aici se apropie cei rămași în urmă cu ascultarea cea de pregătire pentru acest timp ceresc și loc

ales al lui Dumnezeu cu voi la masă de cuvânt, când Domnul pune masă în grădină.

Când cineva cade din acest cuvânt și popor, e ca și cum cade din rai pe pământ ca și Adam, iar cei care cad și merg la altă masă, o, își bat joc de fața lui Dumnezeu, Îl micșorează, Îl trădează pentru slujitori de pe pământ, la care ei se duc să ia de la Domnul, zic ei. Vai lor, acelora care cad, și cred ei apoi că Îl pot avea așa pe Domnul, după ce ei Îl părăsesc de aici!

Fiilor, fiilor, mai stăm cu învățătură din cer peste voi și peste popor, dar acum le dăm atât, și Doamne, binecuvintează Tu acum lucrul meu care merge spre popor, căci sunt trâmbița Ta și lucrez din dreapta Ta și sub cuvântul Tău de peste mine, Doamne, eu lucrez. Amin.

— Lucrarea Mea cu tine nu se sfârșește, Verginica Mea, și lucrăm din cer, că tot timpul trebuie să lucreze Dumnezeu ca să aibă un popor al Său.

Iar voi, fiilor care aveți dat de la Mine lucrul cel pentru pus înaintea poporului, o, lucrați, fiilor, și se va arăta rodul în cei iubitori, dar și nerodirea din cei neîmplinitori ai cuvântului Meu, și fiecare își va atrage ceea ce au ales să fie și să facă. Iar Eu, Domnul, merg cu voi și cu cuvântul Meu, mergem, fiilor, mergem mereu, și las acum pacea Mea peste cetate și peste voi, o, fiilor. Amin, amin, amin.

12/25 iunie 2023

Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Nașterii Sfântului Ioan Botezătorul

Pacea Mea o așez acum peste sărbătoarea de aici, în Grădina Întâlnirii, loc iubit de Dumnezeu și de sfinți, și unde Eu stau la masă sfântă cu voi și cu sfinții Mei, fiilor din cetatea cuvântului Meu. Ați vegheat cu pregătire pentru intrarea Mea cuvânt în cetate, a Mea și a cetelor cerești și îngerești, cu care stau acum deasupra, în sărbătoarea de azi, o, fiilor.

O, pace vouă de la ucenicul Meu sărbătorit azi, Ioan, Botezătorul Meu, și de la Verginica, trâmbița de la Pucioasa!

Am avut, fiilor, cu aproape o lună în urmă, am avut masă de cuvânt cu popor pregătit dar și nepregătit pentru masă cu meseni în haină de nuntă, o, și le-am împărțit cartea Mea cu Verginica și voiesc să-i trezesc pe mulți spre duhul duioșiei, duh care moaie inimi tari și întărește inimi slabe, că dor Îmi este să am masă sfântă cu cei de pe pământ, și e mare taină masa Mea cu poporul Meu mireasă, popor cu pregătire aparte, și cu care așez masă aparte, masă cu sfinții cerului la masă, căci Eu cu sfinții Mă port și vin și Mă așez cu voi la masă, o, dar ce veșmânt trebuie să ai ca să stai cu Domnul la masă?

Am pus la temelia cetății cuvântului Meu viața și pregătirea mereu a poporului care trage cu Mine și cu sfinții la masă, o, și nu este după meritul omului, ci după dragostea lui Dumnezeu trebuie înțeleasă grăirea cea dulce a Domnului cu poporul cel din urmă, că meritul Îl are Domnul să aibă un popor încălzdurit la sânul iubirii Sale, așa cum le-am spus Eu ucenicilor Mei acum două mii de ani: *«Iubiți-vă unul pe altul așa cum v-am iubit Eu!»*.

Se aud până la Noi sus nedumeriri întrebătoare: De ce așa dulce le vorbește Domnul? O, fiilor, e frumos cu Dumnezeu. Să te lași furat de o iubire nouă ca de o beție cu gust bun, așa este Hristos locuitor în om, sfințenie și iubire de sus pe pământ între om și Dumnezeu, și apoi plata, căci sufletul este veșnic ca și Dumnezeu și își ia plata pentru cele lucrate pe pământ, ori plata sfințeniei, ori plata păcatului, iar Eu, Domnul, am bucurii sau am un oftat lung, căci am dintre cei care au greșit mai mult, mai văzut, mai știut față de Dumnezeu și de frați, iar apoi nu le este rușine față de ceilalți pentru ceea ce au dovedit rău, o, și ce să mai aștept de la așa suflete decât să te miri de îndrăzneala lor, că Mă uit afară și văd cu durere pe cei ieșiți de lângă izvorul Meu de cuvânt, dând ei să uite de tot vremea lor lângă Mine și viața lor de ani mulți petrecuți cu grija de suflet, iar acum nu le mai este rușine nici de Dumnezeu nici de oameni când sunt văzuți cum se dezbracă de viață și de port de creștin pentru port lumesc și urât lui Dumnezeu și îngerilor lui Dumnezeu, o, și ce să fac, oare, cu această rușine de la nepăsarea de suflet și de Dumnezeu a celor știuți cândva cu viață de rai și ei lângă izvorul Meu de cuvânt?

Îmi spun durerea cu care Mă hrănesc cei care trag cu lumea și ca lumea, bucurându-l pe satana până la capăt pe cale, și iată, așa e pe pământ, e primejdie de cădere din Dumnezeu a celor ce nu veghează să nu cadă spre voia vrăjmașului Meu și al lor.

E primejdios, e mult prea primejdios să nu vrei să ți se spună adevărul cel despre tine în toată vremea pe pământ cât stai, și să trebuiască să fie spus doar apoi, când nu mai ai vremea înainte ca să-ți ai grijă de statul tău cu Dumnezeu pe pământ, și apoi în cer pe mai departe, și iată în ce fel este creștinul cel de azi, căruia nu i se poate spune adevărul despre statura lui pentru viața lui cu Dumnezeu pe pământ, și în cer apoi!

Am durere mare și multă de la mulți care M-au cunoscut și M-au avut prin cuvântul Meu din vremea aceasta și care-și lucrează numai lorușî în toată vremea lor de pe pământ, dar nu și lui Dumnezeu, așa cum i-ar cere Domnul lucrare pentru El de folos unui creștin cu credincioșie pentru Domnul său. Toate Mi se supun, numai omul nu, numai el, cel făcut de însăși mâna Mea, și Mă doare, și Mă doare de la el.

Vă învăț, fiilor rămași aproape cu Mine, vă învăț mereu, căci vai celor fără învățătură din cer peste ei! Și iată ce vă învăț în ziua aceasta sfântă și mângâioasă Mie pentru lucrul cel de azi, și vă învăț pentru lucrul cel lucrat cu mâna pe pământ. O, lucrați, fiilor, lucrul cu mâna aproape unii de alții ca să vă puteți dărui tot timpul sfințenie unii altora, căci numai cei ce dăruiesc au, numai ei, numai cei ce-și strâng dăruind și primind, o, că e mai bine în dar să-L ai pe Domnul, nu să Ți-l faci singur.

Cu toții în stânga, cu toții în dreapta cu sfințenie în lucrul ce-l lucrați cu mâna, că altfel M-ar durea și M-ar durea lucrul mâinilor voastre, și am mai spus aceasta, și tot cu suspin, căci, vă spun și din cer și de pe pământ, numai lucrând așa puteți avea sfințenia de lucrare, căci pentru sfințenie trebuie veghe fără de odihnă, o, și ferice de cei ce Mă ascultă, că iată, cei ce nu M-au ascultat au fost răpiți de lângă Mine, chiar dacă am spus tuturor tot timpul: Nu stați în sfat

cu femeie, căci femeia arde ca focul, arde de dor de păcat și îi dă omului foc și arde el în focul acesta și piere el de la Dumnezeu ca și Adam cel doborât de lângă Dumnezeu de femeia sa, că iată, femeia omoară sfinți, le taie capul de pe umeri, și avem pildă vie pe Ioan Botezătorul cu

capul tăiat de femeia păcătoasă a regelui Irod, și n-a știut ea ce a făcut.

O, am spus mereu, dar omului nu i-a plăcut ca Dumnezeu, dar nici Eu nu pot cu omul cel fără Dumnezeu în el, fără sfințenie, și voi tot sorta până ce voi avea numai bob sfânt în poporul Meu, până atunci voi lucra și voi sorta, și vor suferi dispreț străjerii Mei și se va da vina pe ei ca și până acum, dar Eu, Domnul, îi voi întări pe ei întru răbdare, căci am lopata în mână și-Mi curăț aria și sortez grâul de pleavă, precum este scris după ce Ioan Botezătorul M-a vestit pe Mine și lucrarea Mea de sortare între grâu și pleavă, iar Eu îndemn grâul să rămână grâu și să se lase îngrijit, că iată, omului care Mă alege pe Mine de viață îi trebuie uneori căderi ca să-și vadă față în față cu el însuși neputința și nevrednicia lui, căci omul nu caută îndeajuns să se ferească de căderi, nu are grijă îndeajuns de el însuși și de cei din jurul lui, o, și se hrănește cu iubire de sine cel ce are căderi, căci lepădarea de sine nu și-o poarte omul lucra singur nici după ce gustă din dragostea de Dumnezeu când îi iese în cale acest măreț prilej de milă din cer pentru el, că apoi și-o poate lua în cap, nerecunoscător cum este el din pricina neumilinței de duh, care îi vine doar după ce greșește și cade, ca apoi să se scoale, dacă mai vrea.

O, creștine fiule, dacă voiești să nu ai parte de căderi din har, iată ce te îndemn: Poartă-te frumos, frumos mereu cu celălalt, nu cu tine. O, să nu fii de partea ta în mintea și în fapta ta, și să fii de partea celuilalt, că e mai bine să înduri paguba decât să înduri rușinea care ți-o face satana când nu iubești, când nu poți să uiți de tine însuți pentru fratele tău.

Iată, n-au dus lipsă de educație cei ce s-au voit lângă Mine în vremea Mea cu Verginica pe pământ, și apoi în vremea ei cea din cer, când iată, curge învățătura, și de aceea poporul trebuie să se arate învățat de Dumnezeu prin viața sa, căci viața omului este cuprinsă între o dimineață și o seară, și apoi se odihnește până într-o altă dimineață, trezindu-se în altă țară, și de aceea îi trebuie educație din cer ca să înțeleagă el aceasta și să spună mereu cu adevărat: *„Doamne, nu sunt vrednic să intri sub acoperământul meu și nu sunt vrednic să intru sub acoperământul Tău, dar cuvântul Tău mă crește și îmi dă mers cu Tine pe cale”.*

Eram puterea cuvântului rostit de gura Mea, o, și nu s-au putut împotrivi ucenicii Mei când i-am căutat pe câte unul pe câte doi și le-am spus la fiecare: *«Vino după Mine!»*. Chiar dacă ar fi voit ei și ceea ce iubeau ei, Eu însă le-am făcut vad spre lucrarea lor cu Mine, despărțindu-i pe ei de cele pământești și trecătoare lucrări ale oamenilor ce-și lucrează doar lor pe pământ, lor și alor lor.

O, ce frumos i-am ales și i-am făcut pe ei, pe ucenicii Mei mărturisitorii Mei! Iar în ziua aceasta, fiilor unși, ridicăm la treapta apostoliei lucrătoare pe fiul cel pregătit de Mine pentru această treaptă, și am martori pe Ioan Botezătorul și pe trâmbița Mea Verginica, doi prooroci mari din cer, o, că mare este darul proorociei, fiilor! Și iată, așezăm întărituri peste biserica Mea cea mică, cu care am făcut început nou, înnoire, precum este scris să lucrez, o, că nu e ca în lume lucrul cel peste poporul cuvântului Meu, că nu poți tu, cel din lume care-ți faci turmă multă, nu poți să ai grijă de ea, că tu ești mic pentru așa de multe suflete ca să te îngrijești de mântuirea lor și să se păstreze ei creștini bisericii.

O, nu sunt acum mai mulți creștini decât cei de la începutul Meu cu ucenicii Mei, care-Mi păstoreau pe cei ce Mă alegeau de viață a lor atunci, iar cei de la început erau adevărați creștini, pe când aceștia de azi slujesc la doi domni, o, și nu așa sunt creștinii Mei. Nu au grijă de ei nimeni în biserica din lume, că nu poate un preot să poarte grijă în toată vremea de atât de multe suflete, căci părinții cu mulți copii nu izbutesc să-i crească frumos pe toți copiii lor, căci copiii nu dau ascultare părinților lor, și de aceea trebuie păstori, trebuie apostoli mulți și tot mai mulți, și trebuie grijă de turmă din loc în loc, din casă în casă, că lupii sunt la hotar de două mii de ani, de când Eu, Domnul, Mi-am zidit turmă sfântă ca s-o am a Mea.

Așadar, binecuvântare așez pe creștetul fiului iubitor peste care azi Îmi las harul ca să lucreze de pe pământ așa cum am Eu așezarea peste poporul cuvântului Meu. Ioan Botezătorul

și trâmbița Mea Verginica sunt martori aici acum lângă unșii Mei prin care lucrez de pe pământ, și binecuvântat să lucreze acest fiu cu nume mare peste el, și să poarte el rod sfânt, sprijinit de poporul Meu, căruia îi cer sfințenie și iar sfințenie, ascultare cu iubire și iar ascultare, iar cei ce nu ascultă nu sunt ei poporul Meu, iar dacă vor să fie, să asculte și ei. Amin.

Peste câteva zile Mă voi așeza iarăși cuvânt la masă cu voi, fiilor, și vom desluși iarăși taine și cuvinte și povețe și iar povețe, că asta Îmi este lucrarea, iar poporul Meu să aibă grijă să nu cadă, dar nici cădere să nu fie careva pentru cei din jurul lui, ci doar veghe pentru sfințenie să-și dea unii altora, că mai mare iubire nu este, iar iubirea fără sfințenie în cei ce o lucrează pe ea cu dulce și cu lepădare de sine fiecare pentru celălalt așa cum numai între creștini se poate găsi și lucra o astfel de iubire, nu este iubire, că nu oricum iubirea poate fi iubire.

Și oprim acum izvorul cuvântului și îl punem pe masă de hrană și îl punem pe cale să lucreze peste tot poporul care se alege al Meu cu ascultare și prin ascultare, iar astăzi binecuvântare și pace pun peste lucrul vostru de acum cu Dumnezeu la masă, o, fiilor.

Nu mai am un alt loc pe pământ ca să pot lucra ca și la voi. Pe pământ e ca pe pământ în biserici, nu e ca la voi, nu pot la ei ca și la voi, căci ei au dat de la ei duhul și harul proorociei, prin care toate se lucrează, și M-au dat de la ei și pe Mine, că bat la ușa lor și stau așteptând un cuvânt, dar bat zadarnic, că ei nu-Mi deschid, și le spun lor că rămân, rămân și bat, rămân și nu plec și bat și aștept, iar Cel ce așteaptă sunt Eu, Iisus Hristos, Eu, și Eu sunt Cel ce sunt.

Amin, amin, amin.

24 iunie/7 iulie 2023

Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Sfinților Apostoli Petru și Pavel

Așez pacea venirii Mele peste cetatea cuvântului Meu, căci vin cuvânt pe pământ aici, și Mă împart peste tot de la margini la margini precum este scris, o, și n-a fost între Mine și om o mai mare și multă lucrare de cuvânt după ce am zidit omul între pământ și cer, dar dacă a venit acum această vreme scrisă în Scripturi să vină și să păstoresc Eu Însumi oamenii de pe pământ, iată vin, vin cu zecile de mii de sfinți, și am nume nou, *Cuvântul lui Dumnezeu*, după cum Îmi este și lucrarea Mea cea de acum.

O, ce vei face tu, omule care spui că nu este Dumnezeu, că nu vine Dumnezeu, și că doar tu ești și știi și vorbești? Nu este om care să nu creadă că este Dumnezeu, dar dorul de păcat, dorul de sine și trufia acestui dor a stricat omul la minte și împarte omul din ea stricăciunea ei peste mulți care dorm, iar Eu vin cu putere de cuvânt și-Mi împlinesc venirea cea pentru pregătirea zilei slavei Mele, când Tatăl Meu va să Mă slăvească cu slava cea nearătată până acum, iar oamenii toți vor pricepe atunci că facerea lui Dumnezeu nu este numai cea care se vede, o, nu, căci se vor lăsa la arătare nevăzutele facerii, veciile descoperite mult prea puțin până acum și toate, toate locașurile lui Dumnezeu, toate cele ce sunt și nu se văd precum nici Dumnezeu nu Se vede, dar Domnul este și cârmuiește lumea cât mintea omului nu poate pricepe, căci omul este om și atât, iar Dumnezeu este Dumnezeu, Făcătorul omului, și numai El este Făcătorul. Amin.

O, pace vouă, fiilor din cetatea cuvântului Meu, și vouă, celor veniți de sărbători la izvor aici, unde Eu vin cu sfinții Mei ca să împlinesc această Scriptură!

Am la masa de azi cu voi pe ucenicii Mei cei doisprezece, și dintre ei, cele două căpetenii, Petru și Pavel, toți martori pentru lucrul cel sfânt al sărbătorii de azi a lor, după cum părinții cei sfinți au așezat serbarea cea pentru ei prin biserica Mea și peste ea. Se poartă cu Mine prin această împărăție a Mea cu voi și simt ei duhul cel de acum al lucrărilor Mele cu voi și se apleacă sub mireasma florilor care mărturisesc pe Făcătorul lor și privesc ei în cetate și în afara cetății și simt binecuvântarea acestui pământ, pe care Eu Mi-am zidit cu voi cetatea cuvântului Meu, și toate câte sunt aici sunt cuvântul Meu cel îm-

plinit, și fiecare piatră din zidul cetății are de povestit povestea ei și mărturiile câte au fost și sunt aici.

Dar toate cele văzute au însoțitoare pe cele nevăzute ale cetății cuvântului Meu, cetatea cea nevăzută, și care le sprijină și le umplu pe cele văzute de aici, o, și nu pot Eu deajuns să spun despre aceste taine, despre frumusețea cea nevăzută a cetății Mele cu voi, că iată, Ne purtăm, cu locașurile nevăzute și cu ele stăm și lucrăm când venim la voi cuvânt și lucrare, o, fiilor, și de aceea vă cer mereu să fiți cerești dacă stați cu Domnul și cu sfinții la masă de cuvânt, și de aceea le-am spus mereu la cei ce veneau și le spuneam să-și facă haină de nuntă pentru masa Mea cu voi dacă voiesc ei cu Domnul la masă aici în vremea sărbătorilor sfinte, când cerul se unește cu voi aici, o, fiilor.

O, cât de mult trebuie să crească și să lucreze credința pentru cele ce Eu spun, fiilor, și Mă doare de cei ce nu știu ce este credința în cuvântul Meu de peste voi.

O, creștine fiule, ca să se cheme că ai întru totul credință în cuvântul Meu, nu poți decât dacă-l asculți și-l împlinești întocmai ca viață a ta zi de zi, ca ascultare prin credință. Dar dacă tu multe nu le împlinești după ce le-ai auzit de la Mine pentru statul tău pe de-a întregul înaintea Mea, o, cum poți avea putere, cum vrei să biruiești, să te biruiești, cum, că iată, nu poți să te biruiești pe tine de dragul Meu? O, nu poți, căci îți trebuie dragoste de Mine, nu de tine, iar dragoste nu poți avea decât dacă Eu sunt dragostea ta, Eu, nu tu, o, și tu nu știi, nu înțelegi aceasta, iar timpul trece, și tu nu înțelegi ce mare este Domnul în cetatea Sa, în muntele cel sfânt al Lui spre bucuria întregului pământ, precum este scris despre locul unde este Domnul.

O, tu nu știi, creștine, despre cei ce se încred în Domnul și care sunt ca muntele Sionului, și nu se clatină să cadă cel ce locuiește în Ierusalim, căci Domnul este împrejurul poporului Său, o, și tu nu știi și nu înțelegi încă despre cei ce se abat pe căi nedrepte, și pe care Domnul îi duce cu cei ce lucrează fărădelegea dacă nu știu ei cum să creadă și cum să stea pentru Domnul cu viața lor.

O, ce tainică este învățătura Mea, fiilor din cetate! O, ce puțin dau să înțeleagă creștinii cuvântul Meu de facere nouă, după ce omul atât de mult a stricat, atât de mult! Trebuie să învețe creștinul cum se stă cu Dumnezeu ca să nu cadă ca și cei ce lucrează fărădelegea, și care este pedeapsa celor care nu știu să creadă cu putere de credință și cu statornicie până la capăt, și iată, dau să întăresc biserica Mea de Nou Ierusalim și să-Mi înfiripez lucrarea Mea cu voi în cetate, fiilor, și le dăm lucru sfânt să lucreze ca pe vremea primilor creștini ridicați spre Mine prin apostolii Mei cei de atunci, rămași pe mai departe să lucreze ei lucrul Meu și să ridice Domnului turmă sfântă, așa cum lucrez Eu azi cu voi pentru făptura cea nouă a celor ce vin și iau din izvorul Meu de cuvânt spre viață și credință lucrătoare, căci credința fără rod, ce poate ea pentru Dumnezeu?

Așezăm la lucrul cel sfânt încă un copil, și toate spre slava Mea să fie la voi și cu voi, și rostiți voi binecuvântare, fiilor unși în grădină, și viață și cruce lucrătoare să așezați peste fiul cel binecuvântat în ziua aceasta cu martori din cer, ca să se ridice la cer lucrare sfântă din mijlocul cetății Mele cu voi, că vreau să fiu slăvit la

voi, iar voi să fiți fiii slavei Mele, o, fiilor.

Lucrul cel cu mâna să fie spre slava lucrului cel cu duhul, și totul să aibă rod pentru cer, iar toiagul de cârmuire este cuvântul Meu, o, și să se facă faptă la voi tot cuvântul Meu, fiilor, că iată, stau cu voi în cetate la masă și cu cei din cer și le facem bucurie și mângâiere de aici lor, dar și ei dăruiesc la fel vouă, și iată, ucenicii Mei grăiesc cu voi acum.

— *O, mare și lăudat ești, Doamne, în cetatea Ta aici, în muntele cel sfânt al Tău aici, cetate bine întemeiată spre bucuria întregului pământ, precum este scris, și se vor mira împărații pământului de ea, de slava Ta din ea, o, Doamne! Bucuria Noastră e mare și suntem martorii Tăi în lucrările Tale din cetate și-Ți crește slava, Doamne.*

O, fii și ucenici ai lui Hristos, Păstorul Nostru și al vostru, pace vouă de la Noi la masa Domnului cu voi și cu Noi! Vin zilele slavei Domnului, vin cu grabă, și tot așa și voi să vă grăbiți cu ele și aduceți-L pe Domnul pe pământ ca să se rușineze cei care vor să nu fie Dumnezeu, să nu fie credință, dar iată, este Dumnezeu și lucrează aici, pe meleagul neamului român spre rușinarea necredincioșilor, căci Făcătorul a toate vine cu înnoirea și cu descoperirea celor nevăzute ale facerii lui Dumnezeu, și care vor lua locul celor văzute și luate sub stăpânirea omului necredincios, o, dar vine Domnul, și iată-L, vine, și se vor bucura cei ce-L iubesc și Îl așteaptă și Îl mărturisesc, iar cei fără de lege nu vor rămâne cu nimic, decât cu spaima pe care și-au lucrat-o din neștiință prin necredință și trufie, prin duhul lui satana.

O, Doamne, o, Doamne, între cei din cer crește dorul slavei Tale de la sfârșit de timp. Arată-Ți slava, Doamne! Ajută-i pe cei de pe pământ să-și facă vreme de ridicare spre iubirea de Dumnezeu și să se stingă puterea păcatului din oameni, căci păcatul îi desparte pe toți de Tine, dar hai, ridică-Ți țara luminii, ridic-o pe România în slavă văzută și fă-o pe ea lumină din lumina Ta peste pământ, fă-o, că nu mai este lumină pe pământ, Doamne! Pune puterea facerii Tale celei noi în cuvântul Tău de peste pământ și adu înnoirea lumii, Doamne! Ne rugăm în cetatea cuvântului Tău aici cu ei și cu Tine în față. Hai să colindăm din nou peste pământ cu vestea Ta ca și atunci și să-Ți trâmbițăm venirea și slava ei și lucrul Tău de azi pentru nașterea din nou a lumii, Doamne!

Binecuvântăm și Noi de lângă Tine lucrarea Ta cu ei, cu cei de azi unși ai Tăi și cu fiii cei care ascultă de împlinirea cuvântului Tău cu credință, căci dacă nu este credință nu este nici împlinire. Iar acum iarăși Tu, Doamne, grăiește-le lor.

— Eu sunt al vostru și al lor Păstor și Învățător, o, ucenicii ai Mei cei de atunci. Eu sunt Cel ce împlinesc tot ce este scris până la sfârșit, dar Îmi trebuie strigare cu rugăciune și credință, ca să pot prin credință ca în toate veacurile.

Iar tu, țara Mea de azi, ridică-te pas cu pas spre Domnul Dumnezeul tău, care te dorește mult să Se arate cu tine peste pământ, că am în tine cetatea cuvântului Meu și râul gurii Mele izvorând peste pământ. Pace ție, slavă ție, căci tu ești țara Mea de pe pământ, și te am și în cer, și ești frumoasă foarte în cer, în cele ce nu se văd ale facerii lui Dumnezeu, țara Mea cea de azi!

E zi de sărbătoare de sfinți în ziua aceasta, țara Mea. Mă bucur în tine, Mă slăvesc în cuvânt în mijlocul tău. Pace ție! Voiesc să fii pacea popoarelor. Auzi tu ce doresc Eu să fii tu? O, scoală-te și împlinește cuvântul Meu, cuvântul Domnului Dumnezeului tău! Scoală-te, o, țara Mea cea de azi, la cuvântul Meu scoală-te tu!

Amin, amin, amin.

29 iunie/12 iulie 2023

Cuvântul lui Dumnezeu la pomenirea de treizeci și doi de ani a punerii pietrei de temelie a Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim

Găsesc neputință multă, multă pentru intrarea Mea în carte în ziua aceasta de amintire a începutului zidirii cetății cuvântului Meu pe vatra neamului român, dar Îmi pun puterea Mea dumnezeiască și supun sub ea neputința aceasta și intru cuvânt în cartea

Mea ca să însemnez această zi când Eu, Domnul, am biruit cu greu prin vremea cea potrivnică de peste tot și am pus începutul arătării trudei Mele de peste treizeci și cinci de ani, de când am început în anul 1955 trâmbițarea cuvântului Meu prin trâmbița Mea Verginica în mijlocul acestui neam și am așezat prima piatră, pe care Mi-am zidit apoi cetatea și mărgăritarele ei în fața neamului omenesc de pe pământ și să rostesc apoi cu tărie de cuvânt că aici este Domnul, precum este scris în Scripturi pentru numele cetății cuvântului lui Dumnezeu, și iată zi de biruință a lui Dumnezeu atunci, iar acum, după a- proape șaptezeci de ani de cuvânt din cer coborât și cules cu credință pe pământ în cartea Mea cea de azi prin cei credincioși venirii Mele a doua oară de lângă Tatăl, iată azi zi tristă, că Eu nu-i mai am ai Mei și ai crucii Mele de azi pe cei din ziua aceea de început nou, căci ei s-au dus apoi de lângă Mine, de lângă crucea Mea, că și-au iubit viața lor cea de pe pământ și M-au dat de la ei, iar Eu am rămas sub greu cu cei ce n-au plecat, o, și am mers cu cuvântul peste pământ, că am putere și Mi-o pun în lucru în vremi grele și merg, căci Tatăl Mă trimite, și toate ascultă de Tatăl, numai omul care se iubește pe sine, numai el nu poate cu ascultarea de Tatăl pâ- nă la capăt așa cum Eu, Domnul, ascult, și iată, însemnez această zi și stau o clipă de vorbă cu poporul acestui cuvânt și cu tot sufletul care ia de la izvor cuvântul Meu.

Mai întâi trimit prin duh un gând de Păstor mângâios și milos și îmbrățișez tainic pe arhiereul care a ascultat de Tatăl Meu și al lui și a stat din partea bisericii neamului român în ziua aceea martor al tainei lui Dumnezeu prin acest nou început și am așezat atunci cu el la locul ei, după planul Meu cel dintru început zidit, piatra de temelie, portretul în piatră al trâmbiței Mele Verginica, iar pe această piatră îngrijită de mâna unui copil credincios Mie atunci, am zidit apoi pic cu pic în grădina sa piatra aceasta și chivotul Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, pietricica cea albă după numele ei din Scripturi, o, și a aruncat în ea apoi cu pietre lumea cea necredincioasă și slujitorii bisericii din vremea aceea, totul din pricina necredinței, și apoi a invidiei cu care și-au umplut inimile slujitorii la altare la arătarea acestui semn, o, și am biruit atunci Eu, Domnul, și am liniștit apoi furtunile și am mers o vreme lucrând alături cu cei pe care i-am avut aproape la acest început, ca mai apoi ei să Mă lase, să se depărteze unul câte unul, dar am rămas aproape cu cei care nu M-au lăsat și am zidit pe mai departe cetatea câtă este ea acum, o, și merg cu jale, merg cu cuvântul și merg cu cei ce nu M-au părăsit sub greu, chiar dacă vremea este atât de rea, cu atât de mult întuneric pe pământ, dar am putut Eu, căci sunt Dumnezeu, și lucrez la cuvânt și apoi împlinesc, căci așa este lucrarea lui Dumnezeu, cuvânt și împlinire este ea.

Și acum, după aproape șaptezeci de ani de cuvânt din cer Îmi las cuvântul peste cetate și-Mi este el așezat în carte și pe cale apoi peste tot până la margini, iar azi grăiesc mai cu durere ca să Mă mângâi, căci sunt îndurerat, și așa petrec între cer și pământ, plângând în cuvânt și grăind cu suspin, și îi spun poporului cuvântului Meu mersul Meu cel greu și durerea Mea cea de azi.

O, popor al cuvântului Meu, tu, care ești al Meu după adevărul Meu, și tu, care te știi a fi al poporului Meu, o, numai Eu, Domnul, numai Eu știu câți sunt ai Mei din câți Mă iau de la izvor și câți sunt ai loruși, dar câți sunt ai Mei, Eu, Domnul, spun așa la fiecare și spun:

O, fiule, te învăț bucuria învierii în fiecare zi, în fiecare noapte care trece și în dimineața ei. Orice dimineață este o înviere pentru tine. Dacă ți-ar putea grăi un om înviat despre fericirea pe care o are pentru învierea lui, doar așa ai înțelege și tu fericirea învierii tale în fiecare dimineață când te ridici odată cu sosirea zilei și te așezi la lucrul cel de zi, la viață, măi creștine măi, la trezirea la viață ca să-I mulțumești Domnului tău pentru încă o zi de viață.

Ce frumoasă este primăvara când prind toate iarăși viață și sânge pentru viață și înviere la viață! O, cum nu poate omul înțelege viața și învierea ca să se bucure în fiecare zi de învierea sa, ori de câte ori dă iarăși și iarăși de lumina zilei ridicându-se ca un înviat? Eu, Domnul, îi dăruiesc omului zile ca să aibă și să-și zidească viață și ca să aibă strânsură apoi în cer, la care să tragă, o, și numai pentru această strânsură în cer

ar fi să lucreze omul pe pământ, căci veșnicia e fără de sfârșit, și îi trebuie omului strânsură acolo. El însă își strânge zi de zi veșnică osândă, nu veșnică înviere, dar cine să-i spună lui despre taina învierii și să-și lucreze el viață veșnică, viață cu Dumnezeu pe vecie, căci vai celor fără Dumnezeu dincolo de această viață de pe pământ!

O, fiilor, o, fiilor, trăiți-vă viața de pe pământ pentru Dumnezeu, nu pentru voi, căci viața omului, voia omului, nu știe altceva mai bun decât să-l tragă la păcat pe om, la tot felul de păcat, iar teama pentru plata păcatului nu mai este, și dă să stea liniștit omul, cum că pe el nu-l va ajunge suferința cea pregătită să vină pentru păcat, și care vine, vine fără greș, căci fiii lui Dumnezeu care nu se păstrează întru sfințenie au de dat un greu răspuns pentru Hristos, cu Care ei se hrănesc ca fii, dar iată, nerecunoștința e mare, e prea mare, și-și atrage răspuns greu pentru ce-și lucrează omul, ori sfințenie, ori osândă pentru nesfințenie, precum este scris, că iată, creștinul pe pământ nu mai luptă împotriva trupului, și nici măcar cei care se doresc la masa cuvântului Meu nu se aleg de partea sfințeniei întru totul pentru viața lor cu Domnul pe pământ.

Voi, cei care voiți să fiți după adevăr fii ai lui Dumnezeu, căutați înțelepciunea vieții pentru această purtare de fii ai lui Dumnezeu. Nu vă luați unul după altul pentru făptuiri rele și greșite foarte, și plângeți cu jale când vedeți semeni care-și lucrează osândă prin greșeli, că iată, s-au luat unii după alții pentru greșeală cei care n-au rămas pe stâncă și s-au clătinat, și au crezut prin aceasta că-și fac singuri dreptate, bieții de ei.

O, ce minte păcătoasă este mintea care se ia după mintea păcătoasă, și nu după Hristos, Sfântul Tatălui, Care va da fiecăruia după faptă! Dar mai întâi Domnul va cerceta fapta fiecăruia în parte și va fi sau nu va fi milostiv și iertător, căci când te iei după cel păcătos nu e vinovat păcătosul, ci tu, care te-ai îndreptățit împotriva ta însuți, o, păcătosule iubitor de păcat.

Te-am învățat, poporul Meu, să fii cuminte și să asculți de Dumnezeu, căci cursele întinse spre tine sunt gata să te doboare de partea lui satana. Ispite de moarte îți stau în cale, Sodomă și Gomoră te caută să te cadă de pe stâncă, să-ți încerce sfințenia, pe care Eu, Domnul, o cer fiilor lui Dumnezeu, dar tu ia de la Mine sfat sfințitor peste viața ta, că una este să-ți încerce sfințenia cele ieșite în cale ca să le dai de la tine pentru viață cu Hristos, și alta este să cauți tu să-ți murdărești ochii și mintea și sufletul apoi și locașul lui Dumnezeu din tine și să-L dai pe Domnul afară pentru diavolul care te tot așteaptă să-ți murdărească pașii spre cer, spre sfinți.

O, fiilor, voi trebuie să aveți însoțitori tot timpul pe sfinți și pe îngeri, și prin ajutorul lor să aveți pe Tatăl și pe Fiul și pe Duhul Sfânt de viață și de lucrare a voastră. Dar voi, cei care dați să vă abateți de la statul sub veghe sfântă, voi fără de veghe dați apoi să vă ascundeți așa cum s-a ascuns Adam în rai de Dumnezeu și vă ascundeți apoi unii de alții cu răul din voi pentru ca să vă faceți răul care vă caută să vă tragă din lucrarea de rai, o, fiilor nevegheați și nehotărâți pentru dulceața vieții veșnice, pe care dați s-o risipiți pic cu pic dacă asta ați alege să faceți.

Și acum spun: Să ia din cuvântul Meu fiecare după cum ascultă sau după cum greșește, după cum se păstrează sau după cum își pierde teama pentru neascultare și pentru stat în lume cu inima, cu mintea și cu fapta, și nu întru Hristos cu slujirea cea sfântă a vieții în toată vremea, și iarăși zic în toată vremea, căci vin bătăile pentru disprețul adus lui Hristos, Care v-a învățat viața și pașii ei spre cer, o, fiilor care nu dați să ascultați pentru veghe peste voi, și cu Domnul mereu pe cale spre cer.

Am stat în sfat cu poporul cuvântului Meu, cu cel care ascultă, dar și cu cel care nu ascultă, căci Eu, Domnul, de aproape șaptezeci de ani Mă ostenesc și aștept să-Mi ridic un neam sfânt, un popor cât de mic la număr, dar cu care să pot sta în mijlocul lui și să-Mi scriu grăirea pe pământ și să rămână ea, căci acest cuvânt sunt Eu, Eu, Fiul lui Dumnezeu Tatăl, Eu, Care vă păstoresc ca să vă am, o, fiilor.

Amin, amin, amin.

9/22 iulie 2023